

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/142/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5313203805
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5313203805.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a členiek senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a Mgr. Zuzany Hartelovej v právnom spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava, ul. Pajštúnska č. 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený splnomocneným zástupcom TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Bratislava, ul. Pajštúnska č. 5, IČO: 36 613 843, proti žalovanej: G. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. č. XXX, o zaplatenie sumy 3.174,99 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 5C/151/2013-127 zo dňa 12. júna 2017, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žalobca **m á** voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd rozsudkom č. k. 5C/151/2013-127 zo dňa 12.06.2017 uložil odporcovi (ďalej „žalovanej“) povinnosť zaplatiť navrhovateľovi (ďalej „žalobcovi“) sumu 3.174,99 eur spolu s úrokom z omeškania 9 % ročne zo sumy 3.174,99 eur od 02.06.2010 do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.). Žalobcovi súd priznal náhradu trov konania v rozsahu 57,64 % (výrok II.). Konštatoval, že po predchádzajúcom zrušujúcom rozhodnutí odvolacieho súdu č. k. 8Co/205/2016-85 zo dňa 22.07.2016 vytykajúceho len procesno-právne nedostatky, žalobca zotrval na obrane uvedenej v odvolaní ohľadom časti úrokov z omeškania, pričom žalovaná podľa žalobcu aj napriek výzve súdu sa neustanovila na pojednávanie, neposkytla potrebnú súčinnosť na to, aby vec mohla byť riadne prejednaná. Súd vykonal dokazovanie oboznámením obsahu listín. Aplikoval normy účinné ku dňu uzatvorenia zmluvy o poskytnutí účelovej pôžičky, t. j. 20.11.2009 (§ 497, § 504 Obchodného zákonníka, § 52 ods. 1, 2, 3, 5, 10 Občianskeho zákonníka, § 2 písm. a/, b/, § 4 ods. 2 písm. g/, ods. 3 zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák. č. 258/2001 Z. z.“), § 5b zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov). Mal zistené, že právny predchodca žalobcu (Consumer Finance Holding, a.s., so sídlom Kežmarok, Hlavné námestie č. 12, IČO: 35 923 130) a žalovaná uzavreli dňa 20.11.2009 zmluvu o poskytnutí účelovej pôžičky, na základe ktorej jej bola poskytnutá pôžička vo výške 3.536,81 eur. Uzavretú zmluvu o pôžičke súd považoval za zmluvu spotrebiteľskú, keďže právny predchodca žalobcu ako právnická osoba poskytol v rámci svojho podnikania spotrebiteľský úver žalovanej ako fyzickej osobe, ktorá nekonala v rámci predmetu svojho povolania alebo podnikania. Z formy a obsahu zmluvy je zrejmé, že sa jedná o tzv. „formulárovú“ zmluvu. Vzhľadom na ustálenie, že zmluva o pôžičke je spotrebiteľskou zmluvou, súd v súlade s §5b zák. č. 250/2007 Z. z. ako orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy, zmluvu preskúmal a aj bez návrhu žalovanej prihliadal na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie

nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keby inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával a dospel k záveru, že úver nie je premlčaný. Súd mal preukázané, že právny predchodca žalobcu ako veriteľ poskytol žalovanej ako spotrebiteľovi spotrebiteľský úver vo výške 3.536,81 eur, pričom táto sa zaviazala poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom v dohodnutých mesačných splátkach. Žalovaná porušila zmluvné podmienky, nakoľko nezaplatila dohodnuté mesačné splátky riadne a včas, v dojednanej výške. Celkove uhradila 361,82 eur. Z ust. § 4 ods. 3 zák. č. 258/2001 Z. z. jednoznačne vyplýva, že spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak spotrebiteľská zmluva neobsahuje zákonom stanovené náležitosti - okrem iného aj konečnú splatnosť úveru. V zmluve sa síce uvádza, že konečná splatnosť je 69 mesiacov, z tohto údaju ale nebolo možné určiť presný dátum konečnej splatnosti úveru, nakoľko sa neuvádza, od ktorého dňa sa splatnosť počíta. Zo zmluvy mal tak súd zistené, že veriteľ poskytol dlžníkovi, t.j. žalovanej pri podpise zmluvy pôžičku vo výške 3.536,81 eur bez uvedenia konečnej splatnosti ako zákonom vyžadovanej náležitosti v zmysle § 4 ods. 2 písm. j/ (správne písm. g/ - poznámka odvolacieho súdu) zák. č. 258/2001 Z. z. Považoval preto poskytnutú pôžičku za bezúročnú a bez poplatkov a žalobcovi neboli preto úroky a poplatky z poskytnutia tohto úveru priznané. Vzhľadom na úhradu sumy 361,82 eur zo strany žalovanej má táto voči žalobcovi dlh vo výške 3.174,99 eur, na zaplatenie ktorej sumy ju súd zaviazal, keďže v tejto časti bola žaloba dôvodná. Pokiaľ ide o úroky z omeškania stotožnil sa so žalobcom a tieto mu priznal tak ako bolo v žalobe žiadané, od 02.06.2010 až do zaplatenia vo výške 9 % ročne. Mal za to, že listom zo dňa 22.05.2010 žalobca vyzval žalovanú k úhrade dlžnej sumy do 5 dní od doručenia listu, ktorý táto prevzala dňa 27.05.2010, pričom určená lehota uplynula dňa 01.06.2010 a nasledujúcim dňom, teda 02.06.2010 došlo k splatnosti celej dlžnej sumy. Týmto dňom bola žalovaná oboznámená s uplatneným nárokom a preukázateľne sa dostala do omeškania.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „C. s. p.“ Žalobca mal úspech vo výške 78,82 eur (správne % - poznámka odvolacieho súdu), neúspech 21,18 eur (správne % - poznámka odvolacieho súdu), jeho čistý úspech činili 57,64 % a v tomto rozsahu mu priznal právo na náhradu trov konania, výšku ktorých vyčíslil vyšší súdny úradník samostatným uznesením.

2. Proti rozsudku okresného súdu podala dňa 09.08.2017 odvolanie žalovaná.

V prvom rade uviedla, že jej bola odňatá možnosť konať pred súdom, lebo zdravotné dôvody, ktoré predložila súdu, pretrvávajú. Ďalej uviedla, že podala námietku neplatnosti zmluvy č. 5004024 zo dňa 20.11.2009 z dôvodu úžery. Odplata úveru presahuje 80 % istiny. V zmysle slovenského právneho poriadku úprava inštitútu úžery a s ňou spojená absolútna neplatnosť právneho úkonu, ktorým bola úžera spôsobená. Práve absolútna neplatnosť zabezpečí, že spotrebiteľ sa ochrany pred úžerou dovoľá vždy, a to z dôvodu, že v akomkoľvek súdnom konaní musí súd z úradnej povinnosti prihliadať na dôvody absolútnej neplatnosti právneho úkonu, a teda aj na úžeru. Uviedla tiež, že v čase podpisu zmluvy bola nezamestnaná a nebola schopná splácať účelové pôžičky ŠANCA uvedené aj v zmluve a označené „krížikom“. Túto zmluvu mala vopred vyplnenú, ktorú podpísala a poslala naspäť, kde ju podpísal veriteľ - žalobca. Uviedla, že žalobca, nebanková spoločnosť, neskúmal jej bonitu, čím využil jej tiešeň a finančnú závislosť alebo neschopnosť plniť záväzky druhej strany. Týmto už vopred nebanková spoločnosť mala úmysel a vedela, že nebude schopná splácať úžernický úver, nakoľko bola na materskej dovolenke a nezamestnaná. Ďalej uviedla, že v tejto zmluve č. 5004024 sú dve zmluvy Slovenskej požičovne, ktoré sú spočítané do jednej sumy 3.536,81 eur, ktoré tvoria pôžičku ŠANCA. Doposiaľ neboli na súdnom konaní predložené tieto uvedené zmluvy, z ktorých táto úžernická pôžička vznikla, čím žalobca zavádzal súd. Do pozornosti súdu dala rozsudky Krajského súdu Prešov sp. zn. 3Co/3/2011, 16Co/71/2011, 3Co/151/2013 a rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 22Cdo/1993/2001.

Žalovaná navrhla, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil v celom rozsahu a aby v predmetnej veci rozhodol o absolútnej neplatnosti zmluvy z dôvodu úžery a neprimeranej odplaty bez ďalšieho skúmania.

3. Žalobca prostredníctvom splnomocneného zástupcu vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že na základe uzatvorenej zmluvy z 20.11.2009 pôvodný veriteľ poskytol žalovanej pôžičku vo výške 3.536,81 eur na účel splnenia v tom čase jej existujúcich záväzkov. Mal za to, že skúmanie týchto záväzkov nie je predmetom tohto konania. Z predloženej platobnej histórie je zrejmé, že žalovaná uhradila ku dňu postúpenia pohľadávky sumu vo výške 361,82 eur. Súd považoval úver za bezúročný a bez poplatkov a priznal mu len rozdiel medzi poskytnutými finančnými prostriedkami a úhradami žalovanej.

Žalobca sa preto plne stotožnil s rozsudkom okresného súdu a navrhol, aby ho odvolací súd potvrdil.

4. Žalovaná na vyjadrenie žalobcu písomne nereagovala.

5. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.) po zistení, že odvolanie bolo podané včas stranou sporu (§ 362, § 359 C. s. p.) a má predpísané náležitosti (§ 363 C. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 1 C. s. p.) preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 364, § 365 C. s. p.) vychádzajúc z viazanosti rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi (§ 379, § 380 C. s. p.) a po preskúmaní ho bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario C. s. p.) ako vecne správne potvrdil (§ 387 ods. 1 C. s. p.) z nasledovných dôvodov:

6. V preskúmvanej veci sa právny predchodca žalobcu od žalovanej domáhal zaplatenia sumy 4.028,20 eur s príslušenstvom, z titulu uzavretia zmluvy o pôžičke dňa 20.11.2009, ktorou žalovanej poskytol úver vo výške 6.214,14 eur. Súd mal na základe vykonaného dokazovania preukázať, že žalobca žalovanej poskytol úver len vo výške 3.536,81, pričom žalovaná uhradila len sumu 361,82 eur. Nakoľko zmluva o pôžičke (spotrebiteľská zmluva) neobsahovala presný dátum konečnej splatnosti úveru, okresný súd podľa § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (platného v čase uzavretia zmluvy o pôžičke) považoval poskytnutú pôžičku za bezúročnú a bez poplatkov. Rozsudkom č. k. 5C/151/2013-65 zo dňa 26.10.2015 (v prvom poradí) žalovanú zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 3.174,99 eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 3.174,99 eur od 26.10.2015 do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku (v poradí prvý výrok). Vo zvyšku návrh zamietol (v poradí druhý výrok). Žalovanú zaviazal zaplatiť žalobcovi trovy konania vo výške 139,20 eur titulom zaplateného súdneho poplatku za návrh a trovy právneho zastúpenia vo výške 219,74 eur, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku (v poradí tretí výrok). Krajský súd v Žiline uznesením č. k. 8Co/205/2016-85 zo dňa 22.07.2016 rozsudok okresného súdu v časti druhého výroku o zamietnutí návrhu žalobcu na uloženie povinnosti žalovanej zaplatiť mu sumu 853,21 eur s 9 % ročným úrokom z omeškania od 02.06.2010 do zaplatenia zostal nedotknutý, rozsudok okresného súdu v ostatných častiach druhého výroku, v celom prvom výroku a vo výroku o trovách konania zrušil a vec v rozsahu zrušenia vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom (v druhom poradí) rozhodol tak, že žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 3.174,99 eur spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 3.174,99 eur od 02.06.2010 do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku a žalobcovi priznal náhradu trov konania v rozsahu 57,64 %.

7. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam keď mal zistené, že úver neobsahuje konečnú splatnosť ako zákonom vyžadovanú náležitosť v zmysle § 4 ods. 2 písm. g/ zák. č. 258/2001 Z. z. Rozhodnutie vychádza i zo správneho právneho posúdenia veci keď súd považoval úver za bezúročný a bez poplatkov s poukazom na ust. § 4 ods. 3 zák. č. 258/2001 Z. z. a priznal žalobcovi len rozdiel medzi poskytnutými finančnými prostriedkami a úhradami žalovanej. K základným právam účastníka konania obsiahnutým v práve na spravodlivý proces patrí právo na uvedenie dostatočných dôvodov, na ktorých je rozhodnutie založené. Nakoľko aj odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 220 ods. 2 C. s. p., odvolací súd podľa § 387 ods. 2 C. s. p. konštatuje správnosť týchto dôvodov a v podstatných bodoch na ne odkazuje.

8. Vzhľadom k tomu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, pri posudzovaní danej veci sa zaoberal len námietkami žalovanej uvedenými v odvolaní a procesným postupom súdu prvej inštancie predchádzajúcim vydaniu rozhodnutia z hľadiska či došlo k vadám, ktoré sa týkajú procesných podmienok (§ 161 C. s. p.).

9. Žalovaná v odvolaní v prvom rade uviedla, že jej bola odňatá možnosť konať pred súdom, lebo zdravotné dôvody, ktoré predložila súdu, pretrvávajú.

10. Z obsahu spisu okresného súdu vyplýva, že vo veci bolo určené pojednávanie na deň 11.05.2017. Žalovaná podaním došlým súdu dňa 05.05.2017 ospravedlnila svoju neúčasť a požiadala o odročenie pojednávania zo zdravotných dôvodov a z dôvodu aplikácie EKG Holter monitoru. Predložila listinu ohľadom kardiologického vyšetrenia. Okresný súd pojednávanie z dôvodov uvádzaných žalovanou odročil na deň 12.06.2017, kedy si žalovaná predvolanie posielané jej na adresu trvalého pobytu

v odbernej lehote neprevzala. Odvolací súd uložil okresnému súdu listom zo dňa 28.09.2018 č. k. 8Co/98/2018-164 vyzvať žalobkyňu v zmysle § 373 ods. 1 vety prvej C. s. p. na doplnenie odvolania o upresňujúce dôvody (bližšie špecifikovať v čom spočívalo odňatie možnosti konať pred súdom pokiaľ poukazovala na zdravotné dôvody, ktoré od predloženia okresnému súdu pretrvávajú a teda viesť o aké onemocnenie išlo, odkedy, pretrvávalo, v čom jej bránilo, resp. ako ju obmedzovalo, prípadne iné skutočnosti súvisiace so zdravotným stavom). Okresný súd uznesením č. k. 5C/151/2013-166 zo dňa 17.10.2018 vyzval žalovanú na doplnenie v zmysle vyššie uvedeného. Taktiež jej poslal aj poučenie o možnosti zastúpenia spotrebiteľa a o jeho procesných právach a povinnosti podľa § 292 C. s. p. Podľa informácie o doručovaní (č.l. 176 spisu) zásielka adresovaná žalovanej na adresu uvedenú v registri listinne doručená nebola z dôvodu, že si ju adresát neprevzal v odbernej lehote pričom zásielka bude do 30 dní skartovaná. Nakoľko žalovaná k odvolaniu nepredložila nijaký dôkaz spojený so zdravotným stavom, ktorý by mal pretrvávať a na výzvu okresného súdu nereagovala, odvolací súd na jej námietku ohľadom odňatia možnosti konať pred súdom neprihliadol.

11. Žalovaná ďalej v konaní namietala absolútnu neplatnosť zmluvy z dôvodu úžery. Poukazovala na odplatu úveru presahujúcu 80 % istiny. Tiež na to, že žalobca neskúmal jej bonitu, čím využil jej tieseň a finančnú závislosť a už pri uzatváraní zmluvy o pôžičke mal tento úmysel a vedomosť, že nebude schopná splácať úver nakoľko bola na materskej dovolenke a nezamestnaná. Okrem toho neboli v súdnom konaní predložené zmluvy z ktorých úžernícka pôžička vznikla.

12. Podľa § 39a Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon urobený fyzickou osobou, nepodnikateľom, pri ktorom niekto zneužije tieseň, neskúsenosť, rozumovú vyspelosť, rozrušenie, dôverčivosť, ľahkomyselnosť, finančnú závislosť alebo neschopnosť plniť záväzky druhej strany a dá sa alebo inému sľúbiť alebo poskytnúť plnenie, ktorého majetková hodnota je vzhľadom na vzájomné plnenie v hrobom nepomere.

13. Novela Občianskeho zákonníka vykonaná zák. č. 106/2014 Z. z. účinným od 01.06.2014 zaviedla v § 39a ďalší prípad absolútnej neplatnosti právnych úkonov. Neplatnosť právnych úkonov upravená v § 39a Občianskeho zákonníka sa vzťahuje na akékoľvek zmluvy, teda aj na spotrebiteľské. V § 39a Občianskeho zákonníka sú upravené subjektívne a objektívne podmienky úžery. Subjektívne podmienky úžery sú charakterizované pri neplatnosti právneho úkonu urobeného fyzickou osobou nepodnikateľom, zneužitím tiesne, neskúsenosti, rozumovej vyspelosti, rozrušenia, dôverčivosti, ľahkomyselnosti, finančnej závislosti alebo neschopnosti plniť záväzky druhej strany. Na subjektívne podmienky úžery kumulatívne nadväzujú objektívne podmienky, ktoré spočívajú v prisľúbení sebe alebo inému poskytnúť plnenie, ktorého majetková hodnota je vzhľadom na vzájomné plnenie v hrobom nepomere. Tieto podmienky musia byť splnené súčasne.

14. Podľa odvolacieho súdu žalovanou opísané skutočnosti neoprávňujú k tvrdeniu o úžere. K poukázaniu žalovanej na odplatu úveru presahujúcu 80 % istiny je potrebné zdôrazniť, že súd priznal žalobcovi len rozdiel medzi ním poskytnutou finančnou sumou (suma 3.536,81 eur tvorí súčet dlhov z úverov zo strany Slovenskej požičovne /1.376,45 eur + 2.160,36 eur/) a úhradou žalovanej (361,82 eur). Pôžička bola žalovanej poskytnutá na zaplatenie záväzkov z predtým poskytnutých dvoch úverov od Slovenskej požičovne z r. 2008. Odvolací súd sa preto stotožňuje s vyjadrením žalobcu k odvolaniu žalovanej, že ich skúmanie nie je predmetom tohto konania. V súvislosti s námietkou žalovanej ohľadom bonity uvádza, že v zmysle zák. č. 258/2001 Z. z. veriteľ nebol povinný skúmať bonitu dlžníka. Uvedená povinnosť veriteľa s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť splácať poskytnutý spotrebiteľský úver dlžníkom bola zavedená v § 7 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „zák. č. 129/2010 Z. z.“) s účinnosťou odo dňa 02.04.2010, pričom v zmysle § 25 ods. 1 a 2 zák. č. 129/2010, právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11.06.2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v odseku 2 neustanovuje inak. Ustanovenia § 10 ods. 2 a 3, § 12, § 14, 17 ods. 1 a 2 a § 18 sa od 11. júna 2010 použijú aj na právne vzťahy vzniknuté na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá bola uzatvorená pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona na dobu neurčitú a podľa ktorej sa po nadobudnutí účinnosti tohto zákona poskytuje alebo môže poskytovať spotrebiteľský úver. V danej veci bola zmluva o pôžičku uzatvorená dňa 20.11.2009 a teda predtým ako ustanovená povinnosť posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver mala za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. V konečnom dôsledku uvedené súd aj vyslovil avšak z iných právnych dôvodov.

15. Z týchto dôvodov odvolací súd vyhodnotil odvolacie námietky žalovanej ako nedôvodné a rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu potvrdil ako vecne správny a to vrátane výroku o trovách konania, ktorý nebol osobitne napadnutý odvolaním.

16. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 C. s. p. Úspešnou stranou odvolacieho konania bol žalobca a to v celom rozsahu, preto mu súd priznal nárok na náhradu trov konania odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady týchto trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

17. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ (§ 421 ods. 1 a 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).